Dosarul nr. 1r-641/26 Judecătoria Orhei sediul Central
/1-26053773-03-1r-12082026/ Judecător: Mihail Josanu

D E C I Z I E
În numele Legii

01 octombrie 2026 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În componența:
Președintele completului Ion Talpa
Judecători Viorica Severin și Cristina Prisacari

Judecând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursurile **avocatului Boris Dariev în interesele inculpatului Țurcan Sergiu**, al **părții vătămate***** și cel al **avocatului Stela Sandu în interesele inculpatului Țurcan Sergiu**, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 21.07.2026, pe cauza penală în privința lui:

Țurcan Sergiu ***,** născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în*****, căsătorit, doi copii minori la întreținere, studii medii speciale, supus militar, neangajat în câmpul muncii, fără grade de invaliditate, titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu se află la evidența narcologică sau psihiatrică, anterior judecat, inclusiv:

- prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 13 iulie 2017, Țurcan Sergiu a fost condamnat în baza art. 174 alin. (1) Cod penal la 4 ani de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probă de 5 ani, în temeiul art. 90 Cod penal;

de săvârșirea infracțiunii art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal.

Cauza s-a aflat în procedură de examinare:
Instanța de fond: 29.04.2026- 21.07.2026;
Instanța de recurs: 12.08.2026- 01.10.2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursurilor declarate, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 21.07.2026, a fost recunoscut vinovat Țurcan Sergiu, născut la *****, IDNP *****, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1) lit. a) din Codul penal, și în baza acestei Legi, ținând cont de prevederile art. 80[1] alin. (1) din Codul penal, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă închisoare pe un termen de 1 (unu) an și 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost aplicată în privința inculpatului Țurcan Sergiu, născut la *****, IDNP *****, măsura preventivă – arestarea preventivă pe un termen de 30 de zile, cu menținerea acesteia până când sentința va deveni definitivă, dar nu mai mult decât pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, cu luarea sub arest imediat din sala de judecată. Prezenta sentință, a fost pusă în executare la data pronunțării sentinței, cu calcularea termenului de executare din data reținerii.

A fost admis demersul acuzatorului de stat, procurorul Victoria Burlacu cu privire la încasarea de la inculpatul Țurcan Sergiu în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 320 (trei sute douăzeci) lei.

S-a încasat de la Țurcan Sergiu, născut la *****, IDNP *****, în beneficiul statului, mijloace bănești în sumă totală de 320 (trei sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202525D0296 din 04 decembrie 2025.

Instanța de fond s-a expus și asupra sorții corpurilor delicte.

Adoptând sentința în cauză prima instanță a reținut, că Țurcan Sergiu, urmărind scopul aplicării violenței fizice față de soția sa *****, născută la *****, aceștia având calitatea de membri de familie în sensul prevederilor art. 133[1] din Codul penal, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopul său, la data de 01 noiembrie 2025, aproximativ la ora 14:00, aflându-se la domiciliu comun situat în*****, în cadrul unui conflict iscat cu*****, a aplicat violența fizică în privința acesteia exprimată

prin tăierea forțată a părului cu ajutorul unui cuțit de bucătărie și cauzarea de leziuni corporale sub formă de plagă tăiată a degetelor III și IV a mânii stângi, în timp ce victima opunea rezistență, care conform raportului de expertiză judiciară nr. 202525D0296 din 04 decembrie 2025, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu, se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Țurcan Sergiu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (1) lit. a) din Codul penal, *violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale și a sănătății.*

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, *avocatul Boris Dariev în interesele inculpatului Țurcan Sergiu* a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului declarat, casarea hotărârii pronunțate de instanța de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să i se aplice inculpatului o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea recursului declarat, partea apărării a indicat că pedeapsa aplicată lui Țurcan Sergiu este prea aspră, invocând recunoașterea integrală a vinovăției, căința sinceră, lipsa circumstanțelor agravante, recuperarea integrală a prejudiciului material și moral, precum și împăcarea cu partea vătămată, care nu mai are pretenții față de acesta. Totodată, a menționat că inculpatul nu s-a aflat la evidența medicului psihiatru sau narcolog și contribuie la creșterea și întreținerea copilului minor împreună cu soția sa.

De asemenea, sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 21.07.2026 a fost contestată cu recurs și de către *partea vătămată******, prin care a solicitat admiterea recursului declara, casarea parțială a sentinței pronunțate de instanța de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care, inculpatului Țurcan Sergiu să-i fie aplicată o pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea recursului declarat, partea vătămată a indicat că pedeapsa cu închisoarea, cu executare efectivă, aplicată inculpatului Țurcan Sergiu este prea severă, solicitând aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, având în vedere interesul superior al celor doi copii minori, situația materială dificilă și necesitatea contribuției tatălui la creșterea și întreținerea acestora. Totodată, a invocat recunoașterea vinovăției de către inculpat, regretul manifestat și solicitarea de iertare, precum și propria poziție, în calitate de parte vătămată, care nu insistă asupra izolării acestuia de societate. A conchis că scopul pedepsei poate fi atins și prin aplicarea unei sancțiuni neprivative de libertate, proporționale cu fapta comisă, care să permită inculpatului să muncească și să contribuie la întreținerea copiilor, fără a fi afectat suplimentar interesul acestora.

În continuare, sentința Judecătoriei Orhei sediul Central din 21.07.2026 a fost contestată cu recurs și de către *avocatul Stela Sandu în interesele inculpatului Țurcan Sergiu*, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea parțială a sentinței pronunțate de instanța de fond, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care cet. Țurcan Sergiu să-i fie aplicată pedeapsă non privativă de libertate.

În motivarea recursului declarat, partea apărării a indicat că sentința pronunțată de instanța de fond, este neîntemeiată sub aspectul individualizării pedepsei, considerând că instanța de fond a aplicat o pedeapsă excesiv de severă, fără a aprecia în mod corespunzător circumstanțele concrete ale cauzei, personalitatea inculpatului și posibilitatea atingerii scopului pedepsei prin aplicarea unei sancțiuni neprivative de libertate.

În acest sens, apărarea a invocat prevederile art. 61 și art. 75 din Codul penal, susținând că pedeapsa trebuie să fie proporțională cu gravitatea faptei și să urmărească corectarea și resocializarea condamnatului, fără a recurge la privarea de libertate atunci când scopurile sancțiunii pot fi realizate printr-o pedeapsă mai blândă.

Totodată, apărarea a menționat că inculpatul Turcan Sergiu a recunoscut integral fapta imputată, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, și-a exprimat regretul pentru cele comise, și-a cerut scuze părții vătămate și a manifestat disponibilitatea de a repara prejudiciul cauzat, însă propunerea sa a fost refuzată. De asemenea, a subliniat că inculpatul are doi copii minori la întreținere, ale căror interese și condiții de viață urmează a fi luate în considerare la stabilirea pedepsei, întrucât executarea unei pedepse privative de libertate ar limita posibilitatea acestuia de a contribui la întreținerea și educarea lor. În susținerea poziției sale, apărarea a indicat că însăși partea vătămată și apărătorul acesteia au solicitat aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, având în vedere interesul superior al copiilor minori.

La fel, apărarea a conchis că instanța de fond nu a justificat suficient necesitatea aplicării pedepsei cu închisoarea, în condițiile în care infracțiunea se încadrează în categoria celor mai puțin grave, nu au fost stabilite circumstanțe agravante, iar art. 201[1] alin. (1) din Codul penal prevede, în mod alternativ, aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității. În acest context, a făcut trimitere la practica judiciară a Curții Supreme de Justiție în cauza nr. 1ra-83/2023, în care, pentru o infracțiune similară, a fost menținută pedeapsa sub formă de 160 de ore de muncă neremunerată în folosul comunității. De asemenea, a menționat că fapta a survenit în urma unui conflict spontan, generat de neînțelegeri privind educarea copilului minor, iar antecedentele penale ale inculpatului sunt stinse de drept, nefiind reținută starea de recidivă.

Totodată, apărarea a invocat neclaritatea și caracterul contradictoriu al dispoziției sentinței referitoare la aplicarea arestării preventive față de inculpat, întrucât instanța a stabilit atât un termen de 30 de zile, cât și menținerea măsurii până la rămânerea definitivă a sentinței, fără a delimita clar durata efectivă a detenției. În opinia apărării, această contradicție afectează legalitatea și previzibilitatea măsurii privative de libertate, prin prisma art. 25 din Constituția Republicii Moldova și art. 5 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. De asemenea, a susținut că luarea inculpatului sub arest imediat din sala de judecată nu a fost justificată printr-o motivare individualizată a necesității privării de libertate.

În concluzie, apărarea a solicitat casarea sentinței în partea individualizării pedepsei și aplicarea unei sancțiuni neprivative de libertate, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, precum și înlăturarea neclarităților privind măsura preventivă aplicată inculpatului.

Procedura înștiințării legale în instanța de recurs a fost executată.

Potrivit prevederilor **art. 447 alin. (1) Cod procedură penală:** *„ recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces”.*

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului și a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței. De la participanții la proces careva referințe nu au parvenit.

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate, cercetând materialele cauzei penale, Colegiul penal al Curții de Apel Nord consideră necesar de a respinge ca fiind nefondate *recursurile declarate de către avocații Boris Dariev și Stela Sandu în interesele inculpatului Țurcan Sergiu și cel al părții vătămate******, cu menținerea sentinței primei instanțe, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederilor art. 448 Cod procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 1, lit. a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.*

În fapt, Colegiul penal constată că prezenta cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, fiind contestată doar în aspectul stabilirii pedepsei.

Astfel, Colegiul penal arată că recursurile declarate de către avocații Boris Dariev și Stela Sandu în interesele inculpatului Țurcan Sergiu și cel al părții

vătămate*****, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 21.07.2026, vizează exclusiv modalitatea de individualizare a pedepsei, considerată disproporționat de aspră, astfel în final solicitându-se aplicarea față de inculpatul Țurcan Sergiu a unei pedepse non privative de libertate.

Prin urmare, Colegiul penal își va circumscrie analiza strict asupra temeiniciei și legalității pedepsei aplicate inculpatului Țurcan Sergiu.

Analizând acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu şi-a găsit confirmarea la judecarea recursurilor declarate pe caz, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii.

Așadar, la adoptarea sentinței, individualizând pedeapsa, Colegiul penal notează că instanța de fond a respectat prevederile art. 96, art. 385 alin. (1) și art. 394 alin. (1) și alin. (2) Cod procedură penală, conform cărora instanța este obligată să indice în partea descriptivă a sentinței care sunt circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului, datele care caracterizează persoana inculpatului, precum și motivele soluției adoptate referitoare la stabilirea pedepsei sau la liberarea de pedeapsă penală.

Respectiv, constatând cu certitudine vinovăția inculpatului Țurcan Sergiu în fapta comisă, instanța de fond, la stabilirea pedepsei penale a dat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal ce-i determină scopul, precum și criteriilor generale de individualizare, în special celor de la art. 80^1 alin. (1) Cod penal, ce garantează vinovatului reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă în cazul pedepsei cu închisoare, corect reținând, că scopul pedepsei penale este cel de restabilire a echității sociale și corectarea celui vinovat, întru prevenirea comiterii atât de către el, cât și de către alte persoane a faptelor penale cu conținut analogic.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În opinia Colegiului penal, instanța de fond just a apreciat măsura de pedeapsă aplicată inculpatului Țurcan Sergiu, ținând cont de gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de personalitatea acestuia, or conform art. 16 alin. (3) Cod penal, infracțiunea imputată lui Țurcan Sergiu face parte din categoria infracțiunilor –mai puțin grave, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani, de impactul social destul de negativ al acestei categorii de infracțiuni, astfel just s-a ajuns la concluzia că, corectarea și corijarea inculpatului este posibilă doar în condițiile izolării lui de societate prin aplicarea unor pedepse privative de libertate sub formă de închisoare pe termen de 1 /unu/ ani 6 /șase/ luni.

Tot aici, Colegiul penal constată că inculpatul Țurcan Sergiu a fost judecat și condamnat anterior de 6 ori, antecedentele penale fiind stinse, mai mult, ultima condamnare penală din anul 2017, în baza art. 174 alin. (1) din Codul penal, la o pedeapsă de 4 ani de închisoare, a fost individualizată tocmai prin mecanismul de clemență al suspendării condiționate a executării (art. 90 din Codul penal). De asemenea, cazierul contravențional relevă că în anul 2022 inculpatul a fost recunoscut vinovat și sancționat cu muncă neremunerată în folosul comunității tot pentru fapte de violență în familie.

În aceste circumstanțe, Colegiul constată că argumentele invocate de recurenți privind necesitatea aplicării unei pedepse non privative de libertate în privința inculpatului Țurcan Sergiu sunt vădit neîntemeiate.

Dat fiind faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364^1 Cod de procedură penală, instanța de fond a aplicat dispozițiile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, reducând cu o pătrime limitele pedepsei cu închisoarea.

Colegiul penal apreciază ca neîntemeiate argumentele recurenților privind caracterul excesiv de sever al pedepsei aplicate inculpatului Țurcan Sergiu și necesitatea substituirii acesteia cu o pedeapsă neprivativă de libertate, întrucât instanța de fond a individualizat sancțiunea cu respectarea criteriilor prevăzute de art. 61 și art. 75 din Codul penal, ținând cont de gravitatea faptei, de circumstanțele concrete ale cauzei și de datele ce caracterizează persoana inculpatului. Deși recunoașterea vinovăției, regretul manifestat, examinarea cauzei în procedură simplificată și lipsa circumstanțelor agravante constituie elemente relevante la individualizarea pedepsei, acestea nu determină în mod automat aplicarea unei sancțiuni neprivative de libertate, alegerea categoriei și a cuantumului pedepsei urmând a fi realizată prin aprecierea cumulativă a tuturor circumstanțelor cauzei.

În acest sens, Colegiul penal reține că inculpatul a manifestat un comportament violent față de soția sa, acțiunile sale concretizându-se în tăierea forțată a părului victimei cu un cuțit de bucătărie și provocarea unor plăgi tăiate la degetele mâinii stângi, leziuni care, potrivit raportului de expertiză judiciară, au determinat o dereglare de scurtă durată a sănătății. Prin natura sa, violența în familie aduce atingere atât integrității fizice și psihice a victimei, cât și relațiilor sociale ocrotite de legea penală, iar caracterul spontan al conflictului nu înlătură răspunderea inculpatului și nici necesitatea aplicării unei sancțiuni corespunzătoare gravității faptei.

Totodată, Colegiul penal acordă relevanță datelor privind personalitatea inculpatului, în special faptului că acesta a fost condamnat anterior de șase ori, chiar dacă antecedentele penale respective sunt stinse de drept, precum și existenței unei sancțiuni contravenționale aplicate în anul 2022 pentru fapte de violență în familie. Aceste împrejurări, analizate în contextul individualizării pedepsei și fără a reține starea de recidivă, relevă că aplicarea unei sancțiuni neprivative de libertate

nu oferă suficiente garanții privind atingerea scopului preventiv și educativ al pedepsei. În acest context, este relevant și faptul că, în cazul condamnării din anul 2017, inculpatul a beneficiat de suspendarea condiționată a executării pedepsei, fără ca aceasta să îl determine să evite ulterior comportamentele contrare legii.

Nici argumentele referitoare la existența celor doi copii minori, situația materială a familiei și necesitatea contribuției tatălui la creșterea și întreținerea acestora nu pot conduce, prin ele însele, la concluzia că pedeapsa cu închisoarea este nejustificată. Colegiul penal nu neagă importanța interesului superior al copiilor și necesitatea protejării condițiilor lor de viață, însă aceste circumstanțe trebuie apreciate în coroborare cu gravitatea faptei, conduita anterioară a inculpatului și necesitatea prevenirii unor noi acte de violență. Interesul copiilor nu poate constitui un temei suficient pentru înlăturarea unei sancțiuni privative de libertate atunci când circumstanțele concrete ale cauzei justifică aplicarea acesteia.

De asemenea, poziția părții vătămate, care a solicitat aplicarea unei pedepse neprivative de libertate și a invocat lipsa necesității izolării inculpatului de societate, nu este obligatorie pentru instanță la individualizarea pedepsei. Chiar dacă împăcarea dintre soți, regretul inculpatului și eventuala reparare a prejudiciului pot fi luate în considerare în măsura în care sunt confirmate de materialele cauzei, acestea nu înlătură caracterul penal al faptei și nici obligația instanței de a asigura realizarea scopurilor pedepsei, inclusiv prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

În ceea ce privește invocarea practicii judiciare referitoare la aplicarea muncii neremunerate în folosul comunității pentru o infracțiune similară, Colegiul penal constată că soluțiile pronunțate în alte cauze nu pot determina automat adoptarea unei soluții identice, individualizarea pedepsei presupunând examinarea particularităților fiecărei spețe, inclusiv a personalității inculpatului și a conduitei sale anterioare. Prin urmare, practica judiciară invocată nu este suficientă pentru a demonstra caracterul disproporționat al pedepsei stabilite în prezenta cauză.

Sub acest aspect, Colegiul penal reține că instanța de fond a aplicat dispozițiile art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, ca urmare a examinării cauzei în procedură simplificată, beneficiind inculpatul de reducerea corespunzătoare a limitelor de pedeapsă. Pedeapsa de un an și șase luni de închisoare se înscrie în limitele legale aplicabile și este justificată de circumstanțele concrete ale cauzei, nefiind constatate motive care să impună substituirea acesteia cu munca neremunerată în folosul comunității.

În consecință, Colegiul penal concluzionează că instanța de fond a apreciat în mod corespunzător circumstanțele relevante pentru individualizarea pedepsei, iar argumentele invocate în recursurile declarate de apărare și de partea vătămată nu demonstrează existența unor erori de drept sau a unor deficiențe de motivare care să justifice casarea sentinței.

Totodată, Colegiul penal constată că instanța de fond a admis o eroare la aplicarea în privința inculpatului Țurcan Sergiu a măsurii preventive sub formă de arestare preventivă pe un termen de 30 de zile, cu menținerea acesteia până la rămânerea definitivă a sentinței, dar nu mai mult decât termenul pedepsei aplicate, cu luarea sub arest imediat din sala de judecată.

Cu toate acestea, Colegiul penal susține că eroarea constatată nu influențează situația juridică a inculpatului sub aspectul executării pedepsei, or, prin sentința contestată, acesta a fost condamnat la o pedeapsă cu închisoarea, care a fost pusă în executare chiar de la data pronunțării sentinței, termenul de executare urmând a fi calculat din data reținerii. Prin urmare, eroarea respectivă, deși vizează formularea dispoziției referitoare la măsura preventivă, nu este de natură să modifice soluția pronunțată asupra fondului cauzei și nici pedeapsa aplicată inculpatului.

În aceste condiții, argumentele avocatului Stela Sandu nu relevă existența unor temeiuri legale care să justifice intervenția instanței de recurs asupra individualizării pedepsei, iar soluția primei instanțe este apreciată ca fiind legală, întemeiată și proporțională cu circumstanțele cauzei.

Deci, Colegiul penal consideră că, pedeapsă numită inculpatului Țurcan Sergiu este legală, întemeiată și echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei. Astfel, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată şi aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Reieșind din cele expuse supra și conducându-se de art. 449 alin. (1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curți de Apel Nord,-

D E C I D E:

Recursurile **avocatului Boris Dariev în interesele inculpatului Țurcan Sergiu**, al **părții vătămate***** și cel al **avocatului Stela Sandu în interesele inculpatului Țurcan Sergiu**, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Central din 21.07.2026, se resping ca nefondate, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecători: